

Семен: Досвідчає Господь Бог, та і потішпть.
А ми до роботи, щоби аж звеніло (відходять; —
по хвили входить кілька дівчат з серпами).

Хор:

Калино, калино,
Чому не цвितеш,
Ой чому дівчино,
Серденько дівчино,
Ти замуж не йдеш?
Калина, калина
Зівяла цілком,
Дівчина, рибчина,
Ягідка єдина
Ах вічним спить сном!

Анна: Ей дівчата, то сумна пісня, нам би веселої заспівати, ліпше будем жати. Та ось Галя йдуть. Бідна жінка, за сльозами вже й світа не бачить Божого.

СЦЕНА II.

(Ті самі † Галя, Марійка).

Галя: Здорові дівчата, співаєте, та сумної пісні.

Анна: Ми би й веселої заспівали, еслиб знати, що то уїме вашого болю.

Галя: Для мене дівчатонька потіхою буде —